

DĚKUJEME VÁM

Před betonem, betonáři, vědci a vývojáři stojí nové výzvy. V souvislosti s environmentálními požadavky zejména na snižování emisí CO₂ je v současnosti především

v Evropě kladen důraz na nahrazování tradičně používaného portlandského cementu CEM I (obsahuje 95 % slínku), který sice umožňuje rychlý náběh pevností a s tím související rychlost při výstavbě, ale zároveň je při jeho výrobě podíl emisí CO₂ nejvyšší. Portfolio vyráběných a následně používaných cementů se rozšiřuje a posouvá směrem k cementům směsným s novými hlavními složkami. Úkolem vývojářů a technologů v blízké budoucnosti bude tedy vyřešit jejich používání i s ohledem na odolnost betonu a návazně tedy i na životnost konstrukcí.

Co se týče druhé hlavní složky betonu – kameniva, zasluby přírodního kameniva, nositele hlavních mechanicko-fyzikálních vlastností betonu, se tenčí. Od roku 1989 nebyl v České republice otevřen žádný nový lom. S ohledem na aktuální priority zejména mladé generace ohledně ochrany životního prostředí a mnohdy nekriticky přijímaná řešení bez ohledu na širší souvislosti si lze jen těžko představit, že by se podařilo tento stav v krátkodobém horizontu změnit. Před vývojáři a technologiemi i v souvislosti s trendem zavádění principů recyklace do lidské činnosti stojí nová výzva: používání recyklovaného kameniva, jež je pro určitý typ konstrukcí ve snaze uspořít kamenivo přírodní určitě krok správným směrem. Bohužel se však v současnosti týká jen cca 5 % produkce. Jak bude zajištěna dostatečná produkce kameniva do betonu v blízké budoucnosti však momentálně nelze předjímat...

Vývojem prochází také technologie betonu. Někteří odborníci již dnešní dobu nazývají dokonce dobou „post-betonovou“ a např. ultra vysokohodnotné betony (UHPC) nazývají kompozitními materiály na bázi cementu. Často se dnes hovoří o aditivní robotické fabrikaci, resp. 3D tisku z betonu. Je to pochopitelná reakce rigidního stavebního oboru na vývoj, který v jiných odvětvích probíhá závratně rychlým tempem, a také na nedostatek stavebních dělníků. Tato oblast je zatím na začátku, ač zdá se postupuje velmi rychle. Ale přiznejme si upřímně, že v současné chvíli se týká jednotek produkce. Nyní lze těžko předvídat, zda za třeba 20 let již budeme všechny betonové konstrukce tisknout, nebo bude 3D tisk jen „VIP“ technologie, určená pro výjimečné případy.

Důležité je na tomto místě zmínit, že vývojem prochází i svět médií a komunikace obecně. V prostoru sociálních sítí, on-line platform, firemních prezentací se zaměřením na SEO a rychlým uveřejňováním krátkých zpráv šířících se rychlostí světla po celé Zemi se zdá, že již není prostor pro odborný čtvrtletník v tištěné podobě. Objem dostupných informací se dá počítat řádově na biliony, avšak bo-

hužel tato situace nepřispívá k možnosti dostupné informace podrobit diskusi o jejich relevantnosti a přispívá to ke konci éry předávání fundovaných, prověřených (a někdy nutně i obsáhlých) informací.

V souvislosti s revolucí v informačních technologiích a se změnou způsobů a forem propagace se Svaz výrobců cementu, jeden ze společníků vydávajících časopis BETON, jehož finanční podpora byla po celou dobu existence časopisu zásadní, rozhodl ukončit k 31. 12. 2023 své setrvání ve vydavatelství. Jedinou možnou reakcí je okamžité ukončení periodického vydávání časopisu BETON v tištěné podobě.

Historie časopisu se dá stručně popsat několika čísly: 23letá historie, 132 standardních čísel a 4 čísla mimořádná, cca 3 350 vydaných článků, téměř 2 000 autorů, kteří s časopisem spolupracovali, a celá řada lektorů, díky nimž byly odborné články na vysoké úrovni.

Sluší se, a především z celého srdce chceme na tomto místě poděkovat všem našim věrným čtenářům za přízeň, svazům za dlouholetou a neautoritativní podporu, autorům a lektorům za práci, kterou pro časopis často bez ohledu na čas a odměnu odváděli. Je třeba zmínit i tým lidí, kteří se na přípravě časopisu podíleli – na pozici jednatele to byli Ing. Vlastimil Šrůma, CSc., MBA, Ing. Michal Števíla, Ph.D., a Ing. Vladimír Veselý, na pozici šéfredaktorky se vystřídal Ing. Jana Margoldová, CSc., a Ing. Lucie Šimečková, jimž byly postupně oporou redaktorky Bc. Petra Švejda Johová, Kateřina Verčimáková (dříve Jakobcová) a Mgr. Barbora Sedlářová. Důležitou součástí redakce byli i Milan Senko a Michaela Drozdová. Obrovský kus práce odvedli rovněž grafici, díky nimž si layout časopisu zachovával vždy vysokou úroveň – Jiří Šilar, Galina Ševčíková a Petra Tynková. Velký dík patří členům redakční rady, kteří pomáhali udržovat vysokou odbornou úroveň časopisu a směřovali tematickou náplň vždy k aktuálním problémům a vývoji betonového stavitelství.

Český a slovenský betonářský svět momentálně přichází o společnou, nezávislou tištěnou platformu, která se postupem času stala zdrojem informací nejen pro betonáře, ale i pro architekty, studenty vysokých i středních škol, zástupce státních úřadů a fanoušky betonu z řad široké veřejnosti. Záměrem třech zbývajících společníků časopisu, tj. Svazu výrobců betonu ČR, České betonářské společnosti a Sdružení pro sanace betonových konstrukcí, je zachovat pro vás, naše čtenáře, i nadále přístup k rozsáhlé databázi článků ze všech oblastí betonového stavitelství. A pokud se podaří získat prostředky, pokusíme se zajistit i její rozvoj, prozatím na webových stránkách ebeton.cz, a časem třeba i v tištěné podobě, třebaže jednou za rok. Budeme rádi, když zachováte betonu svoji přízeň.

Periodicky vydávaný časopis BETON v tištěné podobě dneškem končí, beton však zůstává navždy.

Vladimír Veselý, Lucie Šimečková, Barbora Sedlářová
redakce